

بررسی فقهی و حقوقی تنظیم سند رسمی در فقه و حقوق ایران

احسان حسن پور^{۱*}، دکتر فرنگیس منصوری^{۲**}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق، دانشگاه پیام نور لرستان، مرکز خرم آباد، ایران

۲- استاد یار گروه حقوق، دانشگاه پیام نور لرستان، خرم آباد، ایران. نویسنده مسئول

چکیده

برابر قوانین موجود اسنادی که در ادارات ثبت اسناد یا دفاتر اسناد رسمی و ازدواج و طلاق تنظیم می‌گردد فصل الخطاب محاکم قضایی بوده و به عنوان مستند محکم و غیر قابل تردید مورد توجه قضات قرار می‌گیرد. همچنین در فقه امامیه با جستجو در متون فقهی می‌توان این طور استنباط کرد که در صورت افاده علم یا ظن معتبر (ظن خاص) سند از اعتبار خاصی برخوردار است و اعتبار آن منوط به حصول علم یا ظن معتبر گردیده است. فقها در برخی از ابواب فقهی مانند قضا و شهادت، وقف، معاملات، ازدواج و طلاق موضوع اعتبار اسناد را بصورت غیر مستقیم و در لابه لای مسائل فقهی مطرح نموده‌اند. در این تحقیق با عنوان «بررسی فقهی و حقوقی تنظیم سند رسمی در فقه و حقوق ایران» مباحث پیرامون سند و اقسام آن، همچنین حدود و اعتبار اسناد و قابلیت اجرایی سند رسمی و نقش اسناد در روابط اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم و کاهش دعاوی در فقه و حقوق ایران مورد واکاوی قرار می‌گیرد. جهت نیل به این هدف ابتدا منابع مرتبط گردآوری و بعد از مطالعه و نکته برداری و تجزیه و تحلیل یافته‌ها به روش توصیفی، به بررسی فقهی و حقوقی تنظیم سند رسمی پرداخته و به نظر و با توجه به دستاوردهای تحقیق انتظار می‌رود که محاکم و ارگان‌های ذیربط می‌بایست توجه ویژه‌ای به جایگاه سند داشته و تمهیدات لازم جهت ممانعت از تزلزل و سوء استفاده از آن و نیز برخوردار بودن سند از پشتوانه‌ی قانونی و حذف تشریفات دست و پاگیر و اضافی اسناد رسمی را فراهم آورند.

کلید واژگان: سند رسمی، مالکیت، ثبت اسناد، فقه و حقوق